ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2004

Vyhlásené: 04.08.2004 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

451

ZÁKON

z 24. júna 2004,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 220/1996 Z. z., zákona č. 137/1998 Z. z., zákona č. 310/1999 Z. z., zákona č. 128/2002 Z. z., zákona č. 414/2002 Z. z., zákona č. 529/2002 Z. z., zákona č. 469/2003 Z. z. a zákona č. 365/2004 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 1 odsek 2 znie:

„(2) Tento zákon sa vzťahuje na posudzovanie bezpečnosti výrobkov alebo obmedzenie rizík, ktoré sú s používaním výrobku spojené, ak požiadavky na bezpečnosť alebo obmedzenie rizík neustanovujú osobitné predpisy.[3])“.

2. V § 2 ods. 1 písmeno c) znie:

„c) výrobcom ten, kto

1. má sídlo alebo miesto podnikania na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu Európskej únie a výrobok vyrobil, obnovil, upravil, alebo ten, kto sa ako výrobca na výrobku označil, uviedol na výrobku svoju ochrannú známku, iný rozlišovací znak, alebo osoba podieľajúca sa na dodávateľskom reťazci, ktorej činnosť môže ovplyvniť bezpečnostné vlastnosti výrobku,
2. ak výrobca nemá sídlo alebo miesto podnikania na území Slovenskej republiky alebo na území iného členského štátu Európskej únie, za výrobcu sa považuje splnomocnený zástupca výrobcu so sídlom na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu Európskej únie,
3. ak splnomocnený zástupca výrobcu osoby uvedenej v prvom bode neexistuje, za výrobcu sa považuje osoba, ktorá výrobok do jedného z členských štátov Európskej únie doviezla,“.

3. V § 2 ods. 1 písm. d) sa na konci vypúšťa čiarka a pripájajú sa tieto slová: „zo štátu, ktorý nie je členským štátom Európskej únie,“.

4. V § 2 ods. 1 písmeno f) znie:

„f) výrobkom každá hnuteľná nová, použitá alebo upravená vec, ktorá bola vyrobená, vyťažená alebo inak získaná, bez ohľadu na stupeň jej spracovania, a ktorá, aj v rámci poskytnutia služby, je určená na ponuku spotrebiteľovi alebo v prípade ktorej možno rozumne predpokladať, že ju bude spotrebiteľ používať, ak sa táto vec dodáva v rámci podnikateľskej činnosti za odplatu alebo bezodplatne. Výrobkom je aj hnuteľná vec, ktorá je súčasťou alebo

príslušenstvom inej hnuteľnej alebo nehnuteľnej veci. Za výrobok sa považuje aj elektrina a plyn určené pre spotrebiteľa,“.

5. V § 2 sa odsek 1 dopĺňa písmenom h), ktoré znie:

„h) závažným rizikom závažné ohrozenie života, zdravia alebo majetku spotrebiteľa, aj keď nemá bezprostredný účinok, ktorý si vyžaduje okamžitý zásah orgánov verejnej správy.“.

6. § 6a vrátane nadpisu znie:

„§ 6a
Bezpečný výrobok a povinnosti pri uvádzaní výrobku do obehu

(1) Bezpečným výrobkom je výrobok, ktorý za bežných alebo rozumne predvídateľných podmienok používania nepredstavuje po dobu určenú výrobcom alebo po dobu obvyklej použiteľnosti nebezpečenstvo alebo jeho používanie predstavuje pre spotrebiteľa vzhľadom na bezpečnosť a ochranu zdravia len minimálne nebezpečenstvo. Pre stanovenie bezpečného výrobku sa zohľadňujú najmä

a) vlastnosti výrobku, jeho zloženie, životnosť, obal, návod na jeho montáž a uvedenie do prevádzky, dostupnosť, odporúčaný spôsob používania vrátane vymedzenia prostredia používania, označenie výstrah, údržba a likvidácia, podmienky skladovania, podmienky prepravy a rozsah ďalších údajov a informácií poskytovaných výrobcom; všetky takéto údaje a informácie musia byť uvedené spôsobom zrozumiteľným spotrebiteľovi a v štátnom jazyku,

b) vplyv výrobku na iné výrobky, ak sa predpokladá, že sa bude používať spolu s nimi,

c) spôsob predvedenia výrobku,

d) skupiny spotrebiteľov, ktoré môžu byť pri používaní výrobku vystavené riziku, najmä deti a staršie osoby.

(2) Za bezpečný výrobok sa považuje aj výrobok, ktorý spĺňa požiadavky osobitného predpisu,[3]) ktorým sa ustanovujú požiadavky na bezpečnosť výrobku alebo na obmedzenie rizika, ktoré je s výrobkom pri jeho používaní spojené. Ak takýto predpis ustanovuje len niektoré hľadiská bezpečnosti, ostatné hľadiská bezpečného výrobku sa posudzujú podľa tohto zákona.

(3) Ak v právnych aktoch Európskych spoločenstiev a Európskej únie nie sú určené požiadavky na bezpečnosť výrobku alebo na obmedzenie rizík spätých s používaním výrobku, za bezpečný sa považuje výrobok, ktorý je v zhode s právnym predpisom toho členského štátu Európskej únie, v ktorom je uvedený do obehu, ak takýto právny predpis zaručuje ochranu, ktorá je rovnocenná s požiadavkami podľa odseku 1.

(4) Ak sa bezpečnosť výrobku nezistí podľa odsekov 2 alebo 3, posudzuje sa podľa

a) slovenskej technickej normy,[8a]) ktorá preberá európsku normu, na ktorú odkazuje Komisia Európskych spoločenstiev (ďalej len „Komisia") v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev, a tento odkaz je zverejnený vo Vestníku Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky,

b) slovenskej technickej normy, ktorá preberá inú európsku normu než podľa písmena a),

c) technickej normy toho členského štátu Európskej únie, v ktorom je výrobok uvedený do obehu,

d) odporúčania Komisie, ktoré obsahuje pokyny pre posudzovanie bezpečnosti výrobku,

e) pravidiel správnej praxe bezpečnosti výrobku platných v príslušnom odbore,

f) súčasného stavu poznatkov vedy a techniky,

g) rozumného očakávania spotrebiteľa týkajúceho sa bezpečnosti.

(5) Možnosť dosiahnutia vyššej úrovne bezpečnosti výrobku alebo dostupnosti iných výrobkov, ktoré predstavujú nižší stupeň ohrozenia, nie je dôvodom na to, aby bol výrobok považovaný za nebezpečný.

(6) Výrobok, ktorý nespĺňa požiadavky určené v odsekoch 1 až 4, sa považuje za nebezpečný.

(7) Za nebezpečný výrobok sa považuje aj výrobok, ktorý svojím tvarom, vôňou, farbou, vzhľadom, balením, označením, objemom alebo veľkosťou môže u spotrebiteľa, najmä u detí, vyvolať riziko zámeny s potravinou, a ohroziť tak ich život, zdravie.

(8) Ak výrobca vyrába alebo dovozca dováža výrobok zo štátu, ktorý nie je členským štátom Európskej únie, orgány dozoru a kontroly pri uvádzaní výrobku do obehu postupujú podľa osobitného predpisu.[8b])

(9) Podrobnosti o požiadavkách na bezpečnosť vlákien, textilných, usňových a odevných výrobkov z textilu a usne určených na priamy styk s pokožkou ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo").“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 8b) znie:

„[8b]) Nariadenie Rady (EHS) č. 339/1993 z 8. februára 1993 o kontrole zhody výrobkov dovážaných z tretích krajín s právnymi predpismi o bezpečnosti výrobkov (Ú.v. ES L 40, 17. 02. 1993) v platnom znení.“.

7. V § 7 sa vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Výrobky, ktoré pre svoje vlastnosti majú určenú dobu spotreby, sa nesmú uviesť do obehu ani ponechať v obehu po uplynutí doby spotreby.“.

Doterajšie odseky 2 až 5 sa označujú ako odseky 3 až 6.

8. V § 7 ods. 3 sa slová „ten, kto“ nahrádzajú slovami „predávajúci, ktorý“.

9. V § 9 sa vkladajú nové odseky 1 až 3, ktoré znejú:

„(1) Výrobca a dovozca, ktorí výrobok uvádzajú do obehu, sú povinní výrobok zrozumiteľne, viditeľne a vhodnou formou označiť informáciami, ktoré umožňujú zhodnotiť riziká spojené s jeho používaním alebo inými informáciami, ktoré s bezpečnosťou výrobku súvisia. Na výrobku musia byť uvedené údaje nevyhnutné na identifikáciu výrobcu a dovozcu, výrobku a v prípade potreby i série výrobkov. K výrobku sú povinní pripojiť aj sprievodnú dokumentáciu; sprievodnou dokumentáciou výrobku sú doklady, ktoré sú nevyhnutné na prevzatie a používanie výrobku.

(2) Ak výrobok svojimi vlastnosťami spĺňa požiadavky bezpečnosti, ale určitý spôsob jeho používania môže bezpečnosť spotrebiteľa ohroziť, a ak takéto nebezpečenstvo nie je zjavné, výrobca a dovozca sú povinní na toto nebezpečenstvo upozorniť v sprievodnej dokumentácii. Výrobca a dovozca sú povinní presne určiť časti výrobku, ktoré môžu spôsobiť nebezpečenstvo, a opísať spôsob ich bezpečného používania. Upozornenie na nebezpečenstvo nezbavuje výrobcu a dovozcu povinnosti zabezpečiť ostatné požiadavky na bezpečnosť výrobku.

(3) Výrobca a dovozca sú povinní pravdivo a úplne informovať predávajúceho o vlastnostiach dodaných výrobkov. Ak výrobca a dovozca nevstupujú do priameho vzťahu s predávajúcim, sú povinní pravdivo a úplne informovať o vlastnostiach výrobkov dodávateľa výrobku. Dodávateľ výrobku je povinný pravdivo a úplne informovať o vlastnostiach výrobku predávajúceho. Informácie, ktoré povinná osoba musí poskytnúť, zahŕňajú

a) úplný opis rizika, ktoré výrobky predstavujú, vrátane rizika výrobkov používaných na výkon služieb,

b) všetky informácie dôležité pre výkon kontroly výrobku,

c) opatrenia, ktoré je potrebné prijať na zabránenie vzniku rizika pre spotrebiteľa pri používaní výrobku.“.

Doterajšie odseky 1 a 2 sa označujú ako odseky 4 a 5.

10. V § 10 odsek 6 znie:

„(6) Podrobnosti o označovaní materiálového zloženia jednotlivých druhov výrobkov, o metódach skúšania materiálového zloženia výrobkov a o spôsobe balenia a zaobchádzania s výrobkami určenými pre spotrebiteľa upraví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.“.

11. V § 11 sa za prvú vetu vkladá táto veta: „Možnosť súbežného používania iných označení, najmä grafických symbolov a piktogramov, ako aj iných jazykov nie je týmto dotknutá.“.

12. V § 12 ods. 1 sa slová „Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky“ nahrádzajú slovom „ministerstvo“.

13. V § 14 ods. 3 sa slová „okresný úrad“ nahrádzajú slovami „obvodný úrad“.

14. V § 14a sa slová „Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky“ nahrádzajú slovom „ministerstvo“.

15. V § 16 ods. 1 písmeno d) znie:

„d) druh a názov výrobku alebo druh služby podľa označenia v Štatistickej klasifikácii produkcie,[12b])“.

16. Nový § 18 znie:

„§ 18

(1) Výrobca, dovozca a dodávateľ sú povinní, ak je to potrebné na zamedzenie rizika, odoberať vzorky výrobkov a vykonávať skúšky ich bezpečnosti podľa osobitného predpisu.[8b]) O výsledku týchto skúšok sú povinní viesť písomnú evidenciu.

(2) Výrobca, dovozca a dodávateľ sú povinní aj po dodaní výrobku predávajúcemu a po jeho predaní spotrebiteľovi informovať sa o bezpečnosti vyrábaného alebo dodávaného výrobku. Ak zistia, že výrobok je nebezpečný, sú povinní upozorniť na túto skutočnosť spotrebiteľa a príslušný orgán dozoru a kontroly a neodkladne stiahnuť takýto výrobok z obehu; za stiahnutie nebezpečného výrobku z obehu sa považuje opatrenie, ktoré má zabrániť prezentácii, ponuke a predaju nebezpečného výrobku.

(3) Výrobca, dovozca a dodávateľ, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom dozvedia, že výrobok, ktorý vyrobili, doviezli alebo dodali, je nebezpečný, majú povinnosť bezodkladne požiadať verejnoprávne elektronické médiá, aby na ich náklady okamžite uverejnili informáciu o tom, že výrobok je nebezpečný.

(4) Výrobca, dovozca, dodávateľ alebo predávajúci je povinný umožniť spotrebiteľovi vrátiť nebezpečný výrobok späť a spotrebiteľ má právo výberu, ktorej z povinných osôb výrobok vráti. Ak spotrebiteľ uplatní toto právo, výrobca, dovozca, dodávateľ alebo predávajúci musí prevziať nebezpečný výrobok a najneskôr v lehote do troch kalendárnych dní vrátiť spotrebiteľovi kúpnu cenu výrobku vrátane účelne vynaložených nákladov. Ak spotrebiteľ už nemá doklad o kúpe výrobku, táto povinnosť sa vzťahuje na výrobcu alebo dovozcu.

(5) Ak výrobca, dovozca, dodávateľ alebo predávajúci povinnosť podľa odseku 4 nesplní, je príslušný orgán dozoru a kontroly oprávnený v prípade, ak je ohrozený život, zdravie alebo majetok spotrebiteľa, okrem uloženia pokuty rozhodnúť o zničení výrobku na náklady toho, kto povinnosť stiahnutia výrobku z obehu nesplnil.“.

17. § 21 a 22 vrátane nadpisov znejú:

„§ 21
Pôsobnosť orgánov vo veciach ochrany spotrebiteľa

(1) Pôsobnosť vo veciach ochrany spotrebiteľa vykonáva

a) ministerstvo,

b) iné ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy Slovenskej republiky,

c) orgány dozoru a kontroly,

d) obce.

(2) Ministerstvo vo veciach ochrany spotrebiteľa

a) riadi výkon štátnej správy,

b) vypracúva a predkladá vláde Slovenskej republiky návrhy koncepcie štátnej spotrebiteľskej politiky; pritom spolupracuje s príslušnými ministerstvami a ostatnými ústrednými orgánmi štátnej správy Slovenskej republiky, so združeniami spotrebiteľov a s inými právnickými osobami založenými na ochranu spotrebiteľa.

(3) Iné ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy Slovenskej republiky vo veciach ochrany spotrebiteľa spolupracujú s ministerstvom pri tvorbe koncepcie štátnej spotrebiteľskej politiky.

(4) Obec

a) vykonáva na trhoviskách a trhových miestach dozor a kontrolu nad dodržiavaním povinností ustanovených v tomto zákone a postupuje pri výkone dozoru a kontroly podľa § 22,

b) vydáva trhový poriadok, v ktorom ustanoví zákaz predaja nekvalitného tovaru a predaja tovaru, pri ktorom sa nepreukáže spôsob jeho nadobudnutia alebo jeho pôvod,

c) ukladá pokuty za porušenie tohto zákona.

§ 22
Úlohy orgánov dozoru a kontroly

(1) Dozor a kontrolu nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom vykonávajú obce a orgány dozoru a kontroly podľa osobitných predpisov.[13b]) Ak nie je možné pôsobnosť orgánov dozoru a kontroly takto určiť, je na výkon dozoru a kontroly príslušná Slovenská obchodná inšpekcia.

(2) Orgány dozoru a kontroly pri výkone dozoru a kontroly postupujú jednotlivo alebo vo vzájomnej spolupráci a výsledky svojej činnosti vo veciach bezpečnosti výrobkov oznamujú colným orgánom.

(3) Orgány dozoru a kontroly sú povinné vykonávať dozor a kontrolu bezpečnosti výrobku a na tento účel sú oprávnené

a) vyžadovať potrebné informácie od výrobcov, dovozcov, dodávateľov alebo predávajúcich,

b) odoberať výrobok alebo vzorku zo série výrobkov a podrobovať ich kontrole bezpečnosti,

c) posudzovať, či výrobok, ktorý má byť uvedený do predaja, obsahuje upozornenia na riziká, ktoré použitie výrobku môže vyvolať,

d) informovať včas a vhodným spôsobom osoby, ktoré môžu byť vystavené riziku vyvolanému výrobkom,

e) zakázať po dobu potrebnú na vykonanie kontroly uvedenie výrobku alebo série výrobkov do obehu, ich prezentáciu, ponuku alebo predaj, ak existujú odôvodnené informácie, že výrobok je nebezpečný,

f) zakázať uvedenie výrobku alebo série výrobkov do obehu, ich prezentáciu, ponuku alebo predaj, ak bolo preukázané, že sú nebezpečné,

g) nariadiť okamžité stiahnutie výrobku alebo série výrobkov z obehu, ak sú nebezpečné a boli uvedené do obehu; ak je to potrebné, nariadiť aj ich zničenie,

h) nariadiť výrobcovi, dovozcovi, dodávateľovi alebo predávajúcemu povinnosť prevziať naspäť nebezpečný výrobok od spotrebiteľa.

(4) Postup orgánov dozoru a kontroly podľa odseku 3 je možné uplatniť okrem výrobcu, dovozcu, dodávateľa alebo predávajúceho aj voči všetkým ďalším dotknutým osobám, ktoré výrobok nadobudnú ako súčasť veci.

(5) Orgány dozoru a kontroly môžu zakázať uvedenie výrobku do obehu alebo jeho predaj alebo nariadiť okamžité stiahnutie výrobku z obehu, alebo spätné prevzatie výrobku aj vtedy, ak je preukázané, že napriek zhode výrobku s požiadavkami na jeho bezpečnosť podľa § 6a je výrobok nebezpečný.

(6) Zamestnanci orgánov dozoru a kontroly sú povinní zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedeli pri výkone dozoru alebo kontroly podľa tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

(7) Opravné prostriedky proti rozhodnutiam orgánov dozoru a kontroly vydané podľa odseku 3 písm. f) až h) a odseku 5 nemajú odkladný účinok.

(8) Orgány dozoru a kontroly sú povinné zverejňovať právoplatné rozhodnutia vydané na základe tohto zákona. Orgány dozoru a kontroly musia dbať, aby sa pri zverejňovaní zachovalo právo podnikateľov na ochranu ich obchodného tajomstva a dôverných informácií. Povinnosť zverejnenia je splnená uverejnením rozhodnutí nasledujúci deň po nadobudnutí ich právoplatnosti na dobu 6 mesiacov na oficiálnej internetovej stránke orgánov dozoru a kontroly a sprístupnením právoplatných rozhodnutí na útvaroch určených príslušným orgánom dozoru a kontroly.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 13b znie:

„13b) § 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 284/2002 Z. z.
§ 64 a 65 zákona č. 140/1998 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach, o zmene zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 220/1996 Z. z. o reklame v znení neskorších predpisov.
§ 8, 9, 11 a 13 zákona č. 488/2002 Z. z. o veterinárnej starostlivosti a o zmene niektorých zákonov.“.

18. § 23 vrátane nadpisu znie:

„§ 23
Oznamovacia povinnosť vo veciach bezpečnosti výrobkov

(1) Orgány dozoru a kontroly sú povinné oznámiť výskyt nebezpečných výrobkov ministerstvu. Ministerstvo je notifikačným orgánom Slovenskej republiky systému pre rýchlu výmenu informácií s orgánmi Európskej únie v situáciách vážneho a bezprostredného rizika pre bezpečnosť a ochranu zdravia spotrebiteľov vyplývajúceho z nepotravinárskych výrobkov (RAPEX).

(2) Ak riziko vyplývajúce z nebezpečného nepotravinárskeho výrobku môže presiahnuť územie Slovenskej republiky, ministerstvo je povinné bezodkladne informovať o výskyte takéhoto výrobku Komisiu.

(3) Ak Komisia doručí ministerstvu rozhodnutie o výskyte nebezpečného nepotravinárskeho výrobku v niektorom z členských štátov Európskej únie, ministerstvo ho doručí bez zbytočného odkladu príslušnému orgánu dozoru a kontroly. Orgán dozoru a kontroly v lehote 20 kalendárnych dní, ak Komisia neurčí inú lehotu, zakáže uvedenie výrobku do obehu alebo nariadi stiahnutie výrobku z obehu v Slovenskej republike.

(4) Ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom ustanoví postup, obsah a formu zabezpečenia systému rýchlej výmeny informácií o výskyte nebezpečného nepotravinárskeho výrobku.

(5) Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa nevzťahujú na lieky a liečivá a na oznamovanie nehôd, porúch a zlyhaní zdravotníckych pomôcok podľa osobitných predpisov.[13c])

(6) Zamestnanci orgánov dozoru a kontroly sú povinní zachovávať mlčanlivosť o informáciách získaných v rámci ich pôsobnosti v oblasti bezpečnosti výrobkov s výnimkou informácií, ktoré musia byť zverejnené v záujme ochrany zdravia a bezpečnosti spotrebiteľov.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 13c znie:

„13c) Zákon č. 140/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov.“.

19. Za § 23a sa vkladajú § 23b a 23c, ktoré vrátane nadpisov znejú:

„§ 23b
Úlohy a oprávnenia colných orgánov a orgánov dozoru a kontroly z hľadiska bezpečnosti výrobkov

(1) Colné orgány kontrolujú pri výrobkoch navrhnutých k prepusteniu do colného režimu voľný obeh,[14a]) či

a) výrobok alebo séria výrobkov nemá znaky, ktoré odôvodňujú podozrenie vážneho a bezprostredného ohrozenia zdravia a bezpečnosti pri použití tohto výrobku za bežných a predvídateľných podmienok, a

b) k výrobku je pripojená sprievodná dokumentácia podľa § 9 ods. 1.

(2) Ak colný orgán zistí, že výrobok alebo séria výrobkov nespĺňa požiadavky podľa odseku 1, colný orgán preruší konanie o prepustení výrobku do colného režimu voľný obeh a ihneď požiada príslušný orgán dozoru a kontroly o záväzné stanovisko. Proti rozhodnutiu o prerušení konania nie je prípustný opravný prostriedok.

(3) Ak orgán dozoru a kontroly zistí, že výrobok zodpovedá bezpečnostným požiadavkám podľa tohto zákona, vydá o tom pre colný orgán záväzné stanovisko. Ak colný orgán nedostane do troch pracovných dní po prerušení konania o prepustení výrobku do režimu voľný obeh žiadne vyrozumenie, má sa za to, že výrobok je bezpečný.

(4) Ak orgán dozoru a kontroly zistí, že výrobok je nebezpečný, vydá o tom pre colný orgán záväzné stanovisko. Colný orgán rozhodne o neprepustení výrobku do colného režimu voľný obeh a pripojí k sprievodnej dokumentácii k tomuto výrobku doložku s textom: „Nebezpečný výrobok – neprepustené do colného režimu voľný obeh".[8b])

(5) Ak orgán dozoru a kontroly zistí, že výrobok nespĺňa požiadavky uvedené v odseku 1 písm. b), vydá o tom pre colný orgán záväzné stanovisko. Colný orgán pripojí k sprievodnej

dokumentácii k tomuto výrobku doložku s textom: „Výrobok nie je v zhode – neprepustené do colného režimu voľný obeh".[8b])

(6) Ak ide o výrobok podliehajúci skaze, sú orgány dozoru a kontroly a colné orgány povinné zabezpečiť, aby podmienky na jeho skladovanie zodpovedali povahe výrobku a minimalizovali prípadné škody na náklady výrobcu, dovozcu alebo dodávateľa.

§ 23c
Informačná povinnosť

(1) Ministerstvo informuje Komisiu o orgánoch, ktoré sú zodpovedné za vykonávanie dozoru a kontroly na vnútornom trhu v Slovenskej republike.

(2) Ministerstvo financií Slovenskej republiky informuje Komisiu o určení špecializovaných miest colného odbavenia pre kontroly určených výrobkov, ak bude rozhodnuté o potrebe takéhoto postupu, o podrobnostiach označovania a o sprievodnej dokumentácii výrobkov, ktoré budú podliehať kontrole.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 14a znie:

„ 14a) § 5 ods. 3 zákona č. 199/2004 Z. z. Colného zákona a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“.

20. V § 24 ods. 1 prvej vete sa slová „500 000 Kčs“ nahrádzajú slovami „2 000 000 Sk“ a v druhej vete sa slová „1 000 000 Kčs“ nahrádzajú slovami „5 000 000 Sk“.

21. V § 24 ods. 2 prvej vete sa slovo „Kčs“ nahrádza slovom „Sk“.

22. V § 24 odsek 6 znie:

„(6) Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť veci, spôsob, dĺžku trvania a následky porušenia povinnosti a mieru zavinenia.“.

23. V § 25 sa odkaz 15 nahrádza odkazom 2.
Poznámka pod čiarou k odkazu 15 sa vypúšťa.

24. Nadpis § 26 znie: „Oprávnenia voči orgánom verejnej správy a súdom“.

25. V § 26 odseky 2 a 3 znejú:

„(2) Združenia sú oprávnené spolupracovať s príslušnými orgánmi štátnej správy pri tvorbe a kontrole spotrebiteľskej politiky a zúčastňovať sa na tvorbe právnych predpisov vo veciach ochrany spotrebiteľa.

(3) Proti porušeniu práv a povinností ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi[14d]) môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať, aby sa zdržal konania a odstránil protiprávny stav. Toto právo môže uplatniť aj združenie.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 14d znie:

„14d) Napríklad Občiansky zákonník, zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, zákon č. 128/2002 Z. z., zákon č. 281/2001 Z. z. o zájazdoch, podmienkach podnikania cestovných kancelárií a cestovných agentúr a o zmene a doplnení Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, zákon č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji, zákon č. 147/2001 Z. z. o reklame a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“.

26. § 26 sa dopĺňa odsekmi 4 a 5, ktoré znejú:

„(4) Vláda Slovenskej republiky podporuje činnosť mimovládnych organizácií, ktoré reprezentujú záujmy spotrebiteľa zamerané na

a) napomáhanie pri presadzovaní ekonomických záujmov a práv spotrebiteľov vykonávaním prieskumov vrátane prieskumu problémov spotrebiteľov a vyhodnocovaním presadzovania práv spotrebiteľov,

b) monitorovanie všeobecných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách,

c) reprezentáciu spotrebiteľov v záujmových zmierovacích fórach a orgánoch,

d) iniciovanie rokovaní a činností ovplyvňujúcich legislatívne úpravy v záujme ochrany práv spotrebiteľov,

e) monitorovanie implementácie spotrebiteľskej politiky a jej uplatňovanie v praxi,

f) vydávanie periodík a publikácií zaoberajúcich sa spotrebiteľskou politikou, testovaním tovarov a uverejňovaním skúseností z činnosti spotrebiteľských organizácií,

g) prevádzkovanie konzultačných kancelárií poskytujúcich spotrebiteľom informácie a poradenstvo,

h) organizovanie vzdelávania v oblasti ochrany spotrebiteľa,

i) účasť na aktivitách medzinárodných organizácií v záujme ochrany práv spotrebiteľa.

(5) Ministerstvo v súlade so zákonom o štátnom rozpočte poskytne dotácie na činnosti mimovládnych organizácií uvedených v zákone.[2]) Žiadosti o dotáciu predkladajú organizácie na ministerstvo do 30. októbra. Vyhodnotenie žiadostí a podpísanie zmluvy o pridelení dotácie sa uskutoční do konca kalendárneho roka pre nasledujúci kalendárny rok. Dotácia bude pokrývať minimálne 50 % primeraných nákladov na projekt.“.

27. V § 26a sa vypúšťa slovo „bezplatne“.

28. § 28 vrátane nadpisu znie:

„§ 28
Vzťah k správnemu poriadku

Všeobecné predpisy o správnom konaní sa nevzťahujú na rozhodovanie podľa § 22 ods. 6.“.

29. Za § 28 sa vkladajú § 28a a 28b, ktoré vrátane nadpisu znejú:

„Záverečné ustanovenia

§ 28a

Týmto zákonom sa preberajú právne akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie uvedené v prílohe.

„§ 28b

Zrušuje sa:

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 274/1993 Z. z. o vymedzení pôsobnosti orgánov vo veciach ochrany spotrebiteľa v znení zákona č. 310/1999 Z. z., zákona č. 128/2002 Z. z. a zákona č. 414/2002 Z. z.".

30. Príloha znie:
„Príloha
k zákonu č. 634/1992 Zb.

Zoznam preberaných právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie

1. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/95/ES z 3. decembra 2001 o všeobecnej bezpečnosti výrobkov (Ú. v. ES L 011, 15. 01. 2002).

2. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/27/ES z 19. mája 1998 o predbežných opatreniach na ochranu spotrebiteľských záujmov (Ú. v. ES L 166, 11. 06. 1998) v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady 99/44/ES (Ú. v. ES L 171, 07. 07. 1999), smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES (Ú. v. ES L 178, 17. 07. 2000),

smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES (Ú. v. ES L 271, 03. 10. 2002).".

Čl. II

Zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 284/2002 Z. z. a zákona č. 22/2004 Z. z. sa dopĺňa takto:

V § 3 ods. 2 sa za slovo „správy" vkladajú slová „podriadeným Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky".

Čl. III

Zákon č. 294/1999 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú vadným výrobkom sa mení takto:

V § 1 ods. 2 sa suma „5 000 Sk" nahrádza sumou „20 000 Sk".

Čl. IV

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. septembra 2004.

Ivan Gašparovič v. r.

Pavol Hrušovský v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.